

# Cent anys, quatre generacions

## El 1915 el besavi de l'actual propietari va obrir la Serradora Codony a la casa familiar de la plaça Major de Banyoles

L'any 1915 Tomàs Codony, un home de Banyoles que tenia bestiar i menava uns horts, va obrir una serradora als baixos de casa seva, aprofitant l'aigua del rec Major com a font d'energia. Aquell negoci va començar com un complement a l'economia familiar però amb el pas dels anys va esdevenir una empresa amb tots els ets i uts. Quatre generacions després, la Serradora Codony acaba de complir 100 anys, una fita difícil d'aconseguir en un sector que ha rebut per tots costats. "Hem anat superant competències de tota mena: l'aparició del plàstic i el cartró, que van substituir la fusta per fer caixes; el butà va rellevar la llenya com a combustible; després, el formigó per fabricar les bigues... ens hem sabut adaptar ", diu l'actual propietari, Joan Codony, besnét del fundador, i que ara té enfocat el negoci en els palets d'embalatge i transport, fets de pi i pollancre. Ho ven principalment al Rosselló, d'on també prové bona part de la fusta.

Un segle enrere, amb el roure i el pi com a matèria primera, la feina consistia a fer bigues, peces de carruatge i llenya, així com serrar per encàrrec. "Era habitual que la gent portés els seus propis troncs perquè els tallessin a la mida que els convenia per a la construcció o per a altres finalitats", explica en Joan. El negoci, el va continuar el fill d'en Tomàs, en Sidro. De la serradora van començar a sortir també travesses de ferrocarril, entre altres productes. L'any 1960, amb l'empresa ja consolidada després dels difícils anys de la guerra i la postguerra, van deixar el centre de Banyoles per parar-se al carrer Sant Mer, en aquells moments als afores de la vila. A partir d'aquell moment els Codony van viure els millors anys de l'empresa, on van arribar a treballar nou persones. Les caixes de fusta per a clients del País Valencià eren el seu fort. La serradora estava situada on van decidir fer la Vila Olímpica, una circumstància que va obligar a traslladar les instal·lacions. Va ser un procés que encara cou a la família perquè el pare d'en Joan, l'Esteve, i ell mateix es van enfrontar amb l'Incasòl a causa de l'import de l'expropiació. "Amb el que ens volien donar no podíem indemnitzar els treballadors ni muntar la serradora en un altre lloc –afirma en Joan–. Vam intentar-ho tot i no ens en sortíem, fins que vam decidir fer una crida als mitjans de comunicació perquè se'n fessin ressò, i va funcionar." Les hemeroteques en donen fe. Va ser així que el 1990 la Serradora Codony es va plantar a Usall, on és actualment, amb una plantilla de tres persones. Els seus fills encara no s'han incorporat al negoci, però en Joan és optimista i compta que d'aquí a un temps es podrà parlar d'una cinquena generació a la serradora.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 27-09-2015 Pàgina 14

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/economia/article/18-economia/898624-cent-anys-quatre-generacions.html>